

Bylo to ve středu asi ve d vě hodiny
seděl jsem na lavičce a čet jsem si noviny.
V tom mě něco chytlo a dostal jsem hlad,
tak došel jsem si na guláš, pak chtělo se mi srát.
Utíkal jsem po náměstí v Ledči nad Sázavou
lidi, do kterých jsem strkal, jen kroutili hlavou.
Běžel jsem přes tržnici, kde prodávali vejce,
už jsem se málem posral, než doběh jsem na WC.
Stoupnul jsem si před dveře a otevřít je chtěl
mlátil jsem tam do nich chvíli a neotevřel.
Zrovna jsem tam do nich mlátil a až podelší době
zjistil jsem jak debil, že se otvírají k sobě.

Vběh jsem dovnitř a myslel, že je konec té lopoty,
jenže jsem si nestih sednout a posral si kalhoty.
Když už mi pak dobře bylo a já se z hajzlu zvedal
něco na jejich utření jsem kolem sebe hledal.
Našel jsem jen mokrý hadr, co na zemi ležel,
kalhoty jsem si s nim utřel a na autobus běžel.
Po vyběhnutí ven jsem ještě dost času měl,
tak jsem radši zpomalil, tak už jsem neběžel.

Kolem šla mateřská školka a děti se ptaly:
"Co se stalo?" Já jim to řek a oni se smály.
Smála se i učitelka, co ty děti vedla
za chvíli byla v záchvatu a na zem si sedla.
Náhle už kolem mě bylo strašně hodně lidí
někdo zařval: "Uhněte! Ať ten můj syn taky vidí!"
Mně už bylo trapně, že jsem to vůbec říkal
tak jsem se sebral a na autobus jsem utíkal.
Když jsem tam doběh, tak tam můj autobus ješzě nebyl.
Každý, kdo mě viděl, myslel, že jsem nákej debil.
Jen tam v rohu na zábradlí bratr na mě čekal,
když jsem k němu došel, myslel, že to smrdí fekál.
Já jsem mu pak zbytek dne jen vysvětlit snažil
aspoň trochu z toho, co jsem za celý den zažil.
Když konečně to pochopil, začal se strašně smát.
Proč jsem zrovna na lavičce musel dostat hlad?

Mokrej a trochu smradlavej vracel jsem se domů
matce jsem to vyprávěl - nevěřila tomu.
Kdybych si dal raději místo guláše kloobásu,
tak by se mi nestalo za ten den tolik trapasů!